

16.02.2011

**ЗАХТЕВ
ЗА ДАВАЊЕ САГЛАСНОСТИ НА
ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ
УРАЂЕНЕ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ/ ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА
ВЕЋУ ЗА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКЕ НАУКЕ УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ**

да у складу са чл. 30 Закона о високом образовању и чл. 48 Статута Универзитета да сагласност на Извештај Комисије о оцени урађене докторске дисертације/докторског уметничког пројекта:

Назив : *Аорист у француском и његови значењски еквиваленти у српском језику*
Научна/уметничка област УДК (текст): француски језик, српски језик, семантика, прагматика
Ментор: др Тијана Ашић, редовни професор, Филолошко-уметнички факултет, Универзитет у Крагујевцу, ужа научна област *Теоријске лингвистичке дисциплине и Француски језик*

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Презиме и име кандидата: **Марија Ђ. Симовић**
Назив завршеног факултета: **Филолошко-уметнички факултет, Универзитет у Крагујевцу**
Одсек, група, смер: **Одсек за филологију, Француски језик и књижевност**
Година дипломирања: **2010. године**
Назив студијског програма докторских академских студија: **Докторске академске студије из филологије**
Научна/уметничка област: **Филолошке науке**
Датум одобравања теме: **09. децембар 2015. године**
Факултет и место: **Филолошко-уметнички факултет Универзитета у Крагујевцу**
Назив и седиште организације у којој је кандидат запослен: **Незапослен**
Радно место: /

ПОТВРЂУЈЕМО ДА КАНДИДАТ ИСПУЊАВА УСЛОВЕ УТВРЂЕНЕ ЧЛ. 30 ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ И ЧЛ. 128 СТАТУТА УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ

У прилогу вам достављамо:

- Извештај комисије о оцени урађене докторске дисертације/докторског уметничког пројекта;
- Одлуку Научно-наставног већа Филолошко-уметничког факултета о прихватању извештаја комисије о оцени урађене докторске дисертације;
- Потпуни извештај о провери оригиналности докторске дисертације односно докторског уметничког пројекта и
- Оцену ментора о извештају о провери оригиналности докторске дисертације односно докторског уметничког пројекта

Крагујевац, 16.02.2011. год.
(место и датум)

И.С.И.
ДЕКАН

ФИЛОЛОШКО УМЕТНИЧКИ
ФАКУЛТЕТ - КРАГУЈЕВАЦ

ПРИЈЕМО: 26.02.2021			
Оргјед.	Б р о ј	Прилог	Врећинате
01	546		

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ОДСЕКА ЗА ФИЛОЛОГИЈУ
ФИЛОЛОШКО-УМЕТНИЧКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У
КРАГУЈЕВЦУ
ВЕЋУ ЗА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКЕ НАУКЕ
УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ

На основу одлуке Наставно-научног већа Одсека за филологију Филолошко-уметничког факултета Универзитета у Крагујевцу (Одлука бр. IV-02-879/1 од 23. новембра 2020. године) и Већа за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу (Одлука бр. IV-02-91/15 од 10. фебруара 2021. године), именовани смо као чланови Комисије за оцену и одбрану урађене докторске дисертације под насловом *Аорист у француском и његови значењски еквиваленти у српском језику* кандидаткиње Марије Симовић (рођ. Глишић). Сходно томе, подносимо следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. Опис докторске дисертације

Докторска дисертација Марије Ћ. Симовић под насловом *Аорист у француском и његови значењски еквиваленти у српском језику*, обима 200 страница, састоји се од Увода и 7 поглавља од којих је шест подељено на више потпоглавља, која су даље издељена на мање целине у складу са специфичностима обрађених ужих тема, док је седмо поглавље Закључак, иза кога следе Литература (189-197), Извори (198-199) и Биографија аутора (200).

У *Уводу* (стр. 1-3) кандидаткиња дефинише предмет свог истраживања, одређује његове циљеве и даје преглед докторске дисертације по поглављима. Она врло сажето, али сасвим јасно и прецизно наговештава ток свог истраживања, основу његовог теоријског оквира (превасходно Теорија оптималитета и Рајхенбахова темпорална шема односа између глаголских времена, али и теоријске поставке других аутора попут Женета,

Гослена, Бреса, Спербера и Вилсона, као и Стевановића, Станојчића и Поповића, Танасића, Пипера и др, Станојевића и Ашић) и упућује на врсту и тип корпуса.

Прво поглавље, насловљено *Систем глаголских времена у француском и српском језику* (стр. 4-49) доноси опис система глаголских времена француског и српског језика у светлу Теорије оптималитета. Кандидаткиња врло вешто супротставља два глаголска система који на различите начине исказују видске опозиције. Иако је већина аутора који се баве контрастивном анализом француског и српског језика говорила о односу глаголских система ова два језика, Марија Симовић овај проблем сагледава на другачији начин, ослањајући се на нове приступе и теорије утемељене на когнитивистичким основама.

У **другом поглављу** (*Аорист у француском језику*, стр. 50-75), кандидаткиња прелази на разматрања везана за непосредну тему њеног истраживања – француски аорист (*le passé simple*), поредећи његове семантичке карактеристике код теличних и ателичних глаголских ситуација. Она показује да овај француски облик, поред својих основних вредности (глобално сагледавање догађаја, прогресија), може да одступи од истих под утицајем одређених прагматичких инструкција датих најчешће путем везника и прилога, те да изражава и инкоативност, симултаност, па чак и антериорност. Анализирајући негацију предиката у аористу, кандидаткиња долази до врло занимљивих запажања везаних за негацију прекида, те показује да овакав предикат заправо не означава непостојање догађаја у прошлости, већ реакцију субјекта на одсуство очекиваног догађаја. Исто тако, она показује да у таквим ситуацијама време напредује и да дословна интерпретација значења негираног аориста није довољна већ се у откривање његовог правог значења мора укључити и такозвана принудна интерпретација. Утврђујући домашај негације, М. Симовић показује да се негацијом врло често негира само допуна, док се сам догађај може модификовати у потврдан облик. Да би се дошло до когнитивног ефекта који се датим исказом жели постићи, интерпретација мора бити поступна, уз уважавање прагматике и контекста.

Кандидаткиња је **треће поглавље** (*Аорист и друга прошла времена*, стр. 76-113) посветила међусобним односима аориста са другим прошлим временима и у овом сегменту она креће од Рајхенбахове теорије и његових дефиниција односа између глаголских времена. Своје истраживање у овом делу фокусира на однос између аориста и других прошлих времена. Упоредјујући аорист и имперфекат, кандидаткиња ова глаголска

времена разврстава према опозицијама перфективност/имперфективност, први план/други план, деикса/анафора, фокализовано/нефокализовано време, трудећи се да на основу ових опозиција укаже на њихове суштинске разлике. Анализа корпуса, међутим, показала је да ова глаголска времена могу остварити, поред очекиваних, и друге, мање очекиване дискурзивне односе у складу са употребом у одређеном контексту. То је случај са феноменом интерне фокализације који је карактеристичан за имперфекат, али кандидаткиња показује да се он може јавити и у процесима исказаним аористом, као што се и објективност (која се превасходно везује за аорист) може јавити у примерима са наративним имперфектом. Упоређујући француски аорист и перфекат, кандидаткиња указује на разлоге због којих перфекат није могао у потпуности да преузме улогу аориста, истичући на првом месту карактеристику прогресије аориста која је кључна за његово опстајање у савременом француском језику.

У **четвртном поглављу** (*Аорист у српском језику*, стр. 114-130), кандидаткиња истражује српски аорист поредећи га са имперфектом и перфектом, и указује на узроке (специфични стилски ефекти) који су допринели очувању овог глаголског времена у српском језику, за разлику од имперфекта који се у савременом језику практично изгубио. Она показује и стилске разлике у употреби аориста и перфекта свршених глагола, при чему код аориста посебно издваја малу временску дистанцу у односу на моменат говора, ефекат доживљености и неочекиваности, али и сасвим специфичну употребу за изражавање љутње, прекора, кајања, жеље и других емоција. Поредећи француски и српски аорист, кандидаткиња сасвим исправно наводи њихово семантичко својство да мартирају темпоралну прогресију (уз неколико изузетака условљених присуством специфичних прилога или везника), али напомиње да су у корпусу пронађени и примери у којима је постигнут ефекат неочекиваности, будући да се радња одвија мимо навике субјекта. Основна разлика између српског и француског аориста лежи у томе што је догађај изражен француским глаголским обликом апсолутно одсечен од тренутка говора, док се српским обликом остварује ефекат доживљености.

Пето поглавље (*Српска глаголска времена као преводни еквиваленти француског аориста у темпоралној употреби*, стр. 131-164) представља анализу корпуса ексцерпираног из шест романа Гијома Мусоа и њихових превода на српски језик. Статистичком методом кандидаткиња је установила да се као преводни еквивалент

француског аориста у српском језику јавља свршени перфекат (30 примера), затим аорист (26 примера), потом несвршени перфекат (6 примера) и на крају приповедачки презент (5 примера). У примерима где се у оба језика јавља аорист, реч је о приповедачком поступку у којем су догађаји посматрани сами за себе, без икаквог ангажовања или интервенције наратора, а употреба овог времена упућује на наративну прогресију и брзо смењивање догађаја који се нижу један за другим. У примерима где је француски аорист преведен несвршеним перфектом добијен је стилски ефекат стагнирања темпа наратива. Употреба приповедачког презента у српском преводу смешта радњу у фиктивну садашњост и доприноси динамици приповедања која приближава радњу читаоцу, при чему је преводилац у оваквим случајевима узео слободу да одступи од семантике француског аориста који радњу смешта у временски опсег у потпуности одсечен од тренутка говора.

Анализирајући примере у којима се у француском језику јавља аорист интерне фокализације, и који је у српски језик преведен такође аористом, кандидаткиња показује да српски аорист у таквим случајевима носи у себи прагматички ефекат, односно да одражава емотивну реакцију и однос говорника према изреченом.

У **шестом поглављу** (*Преводни еквиваленти српског аориста у романима Тестамент Видосава Стевановића и Мирис кише на Балкану Гордане Куић*, стр. 165-182) кандидаткиња обрће перспективу посматрања и овога пута грађу за своју анализу ексцерпира из два српска романа и њихових превода на француски језик, постављајући себи за циљ утврђивање начина транспоновања појединих семантичких особености српског аориста у француски језик, пре свега инкоативности, затим емотивне реакције и на крају доживљености. Анализа овог дела корпуса показала је да се у наративу српски аорист преводи истим француским глаголским временом будући да оба имају својство темпоралне прогресије. Српски инкоативни глаголи у аористу транспонују се у француски најчешће перифрастичним конструкцијама, али и аористом. Српски аорист емотивне реакције посматран је у роману Г. Куић *Мирис кише на Балкану* и његовом преводу на француски. Анализа је показала да се ова семантика српског аориста у француски преноси најчешће сложеним перфектом, будући да ово глаголско време упућује на везу са тренутком говора, те на тај начин осликава и реакцију говорника према исказу. Поред сложеног перфекта, у корпусу су као еквивалентни пронађени и облици свршеног

презента, футура, кондиционала прошлог, док је најмање био заступљен француски имперфекат унутрашње фокализације.

У *Закључку* (стр. 183-188), кандидаткиња даје синтетизован преглед сваког поглавља и резимира резултате својих истраживања, те врло аргументовано указује на синтаксичко-семантичке сличности и разлике аориста у француском и српском језику. Поред тога, она даје и широку лепезу преводних еквивалената ових облика у оба смера (француског аориста у српском језику и српског аориста у француском), указујући на семантичке и прагматичке особености сваког глаголског облика који се у корпусу јавио као преводни еквивалент истраживаног глаголског времена.

У врло исцрпној *Литератури* (стр. 189-197) наведена су укупно 174 наслова на српско(хрватско)м, француском и енглеском језику, који захватају период од 1922. до 2020. године што значи да је кандидаткиња успела да у свој рад унесе и део најновијих истраживања везаних за предмет њене докторске дисертације.

У *Изворима* (стр. 198-199) су наведена дела из којих је ексцерпиран корпус. Реч је о укупно осам књига шест српских аутора (у изради дела корпуса на којем је вршена контрастивна анализа коришћени су преводи две књиге, и то аутора В. Стевановића и Г. Куић) и 20 дела француских аутора (контрастивна анализа примењена је на делу корпуса ексцерпираном из шест дела Гијома Мусоа и њихових превода на српски).

2. Значај и допринос докторске дисертације са становишта актуелног стања у одређеној научној области

Докторска дисертација Марије Ђ. Симовић представља значајан допринос како проучавању синтаксе, семантике и прагматике француског и српског језика, посебно у сегменту изражавања темпоралности, тако и стилистици оба посматрана језика. У овој докторској дисертацији извршена је детаљна контрастивна анализа односа између синтаксичко-семантичке дефиниције аориста и његових прагматичких ефеката у два језика, при чему је издвојен механизам на којем се заснивају његови стилистички ефекти. У поступку контрастивне анализе глаголских времена, Марија Симовић се ослања се на нове приступе и теорије утемељене на когнитивистичким основама, али и Госленове теорије о неорајхенбаховским тачкама, која почива на новим интервалима, којима се сагледава семантизам датог времена, у овом случају француског аориста, али на основу

чега се могу посматрати и интерпретирати и остала глаголска времена. Кандидаткиња је у свом раду показала изузетну храброст и одлучност да поједина устаљена схватања везана за глаголска времена у оба посматрана језика сагледа на нов начин, те да понуди нека нова тумачења семантичких и прагматичких особености не само аориста који је био централни предмет њеног интересовања, већ и других глаголских облика (нпр. кондиционала – потенцијала и перфекта).

3. Оцена да је урађена докторска дисертација резултат оригиналног научног рада

Докторска дисертација *Аорист у француском и његови значењски еквиваленти у српском језику* Марије Ђ. Симовић представља резултат оригиналног научног рада. Софтвером за проверу оригиналности утврђено је постојање 2 % преклапања које се односи само на идентичност библиографских података о коришћеној литератури и општим термина, због чега можемо констатовати оригиналност докторске дисертације кандидаткиње. Кандидаткиња је, такође, испоштовала сва правила академског цитирања.

4. Преглед остварених резултата рада кандидата

Кандидат **Марија Ђ. Симовић**, студент докторских академских студија Филолошко-уметничког факултета - модул Наука о језику, положила је све испите предвиђене планом и програмом докторских студија и испуњава све формалне услове да приступи процедури која обухвата оцену и одбрану докторске дисертације.

Марија Симовић је до сада објавила следеће радове:

1. **Глишић, М.**, Милашиновић, М. (2013), Систем прошлих времена у француском и српском језику, у: Зборник радова са IV скупа младих филолога Србије, Савремена проучавања језика, IV/1, Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 429-443. ISBN 978-86-85991-50-9 (COBISS.SR-ID 197524748) **M45**
2. **Glišić, M.**, Milašinović, M. (2013), Aorist u srpskom i francuskom jeziku (sintaksička analiza upotrebe ovog vremena u romanu Jedan život G. de Mopasana i njegovog prevodnog ekvivalenta na srpskom jeziku), Folia Linguistica et Litteraria, Časopis za nauku o jeziku i književnosti, 7, Nikšić: Filozofski fakultet, 161-174. ISBN 1800-8542 **M24**

3. **Glišić, M., Milašinović, M.** (2013), Code-mixing serbe-français: Mélange des codes dans le cas des travailleurs immigrés serbes, in: Actes du IIe colloque international Dire, écrire, agir en français 2 (DEAF 2), « La langue et la littérature à l'épreuve du temps », II, Kragujevac: Faculté des Lettres et des Arts, 307-316. ISBN 978-86-85991-56-1 (COBISS.SR-ID 203990284)

M33

4. Милашиновић, М., **Глишић, М.** (2014), Перфекат у српском језику и његови преводни еквиваленти у француској верзији дела Рани јади Данила Киша, у: Зборник радова са VI скупа младих филолога Србије, Савремена проучавања језика, V/1, Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 277-289. ISBN 978-86-85991-60-8 (COBISS.SR-ID 206008588)

M45

5. **Глишић, М.** (2015), Систем будућих времена у француском и српском језику: контрастивна анализа основних будућих времена оба језика, у: Зборник са VI скупа младих филолога Србије, Савремена проучавања језика, VI/1, Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 261-271. ISBN 978-86-85991-74-5 (COBISS.SR-ID 214038284)

M45

6. Милашиновић, М., **Глишић, М.** (2015), О типовима говора у роману Госпођа Бовари Гистава Флобера, Наслеђе, година XII, 20, Крагујевац: Филум, 109-121. ISBN 1820-1768 (COBISS.SR-ID 115085068)

M51

Марија Симовић је до сада своје научноистраживачке резултате презентовала на следећим научним (националним и међународним) скуповима:

1. Глишић, М., Милашиновић, М., Систем прошлих времена у француском и српском језику, IV научни скуп младих филолога Србије, Савремена проучавања језика и књижевности, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, 17.03.2012.

2. Милашиновић, М., **Глишић, М.**, Перфект у српском језику и његови преводни еквиваленти у француској верзији дела Рани јади Данила Киша, V научни скуп младих филолога Србије, Савремена проучавања језика и књижевности, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, 30.03.2013.

3. **Glišić, M., Milašinović M.**, Code-mixing serbe-français – Mélange des codes dans le cas des travailleurs immigrés serbes, Le colloque international Dire, écrire, agir en français 2

(DEAF 2), « La langue et la littérature à l'épreuve du temps », Faculté des Lettres et des Arts, Kragujevac, les 8 et 9 novembre 2013.

4. **Глишић, М.**, Систем будућих времена у француском и српском језику: контрастивна анализа основних будућих времена оба језика, VI научни скуп младих филолога Србије, Савремена проучавања језика и књижевности, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, 22.03.2014.

5. **Milašinović, M., Glišić, M.**, L'analyse contrastive des valeurs sémantiques des temps passés principaux en français et en anglais, Le septième colloque international Les études françaises aujourd'hui, Faculté de Philologie, Belgrade, les 7 et 8 novembre 2014.

6. **Глишић, М.**, Плусквамперфекат у француском и српском језику, VII научни скуп младих филолога Србије, Савремена проучавања језика и књижевности, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, 28.03.2015.

7. **Симовић, М.**, Негација прекида са француским аористом, XI научни скуп младих филолога Србије, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, 30.03. 2019.

5. Оцена испуњености обима и квалитета у односу на пријављену тему

На основу прегледа и анализе садржаја, као и свега до сада наведеног, сматрамо да докторска дисертација Марије Симовић *Аорист у француском и његови значењски еквиваленти у српском језику* својим обимом и квалитетом у потпуности одговара пријављеној теми будући да садржи све елементе неопходне за високу оцену овакве врсте научног рада – текст дисертације у потпуности усклађен са темом, веома добро постављен теоријски оквир заснован на релевантној литератури, одговарајући корпус са довољним бројем одлично одабраних примера, примерена методологија, врло лепо вођена анализа, јасно формулисани и логични закључци.

6. Научни резултати докторске дисертације

Марија Симовић је у свом докторату описала, анализирали и контрастирала семантике аориста у француском и српском језику. Поред тога, указала је на случајеве одсуства прогресије и временске сукцесије, што је сматрано основом његове дискурзивне инструкције, како у једном, тако и у другом језику. Веома лепо је дефинисала феномен

негације прекида са француским аористом, али и указала на сличности са српским аористом неочекиваности. Њена анализа дистинкције аорист/имперфекат обухвата Рајхенбаховски (1947), али и Неорајхенбаховски (СдТ) модел (Гослен 2005). Кандидаткиња је у својој тези указала на могућности појаве феномена унутрашње фокализације са француским аористом, при чему ово време одступа од своје примарне карактеристике времена првог плана и показује се као део другог плана у наравији, при чему се његовом употребом може постићи и субјективност. Када је реч о српском аористу, показала је практично аспектуалну неутралност српског аориста као глаголског времена и на одговарајућим примерима објаснила зашто је српски аорист још увек жива категорија у разговорном српском језику, истичући језичке ситуације у којима се аорист доживљености и емотивне реакције претежно јавља. Анализом примера из корпуса, кандидаткиња је утврдила која се глаголска времена јављају као преводни еквиваленти француског аориста и разлог доминације српског наративног перфекта над осталим глаголским временима. Поред тога, указала је на које се све начине инкоативност изражава у српском, а како у француском језику и да ли постоји одступање у значењској нијанси. Поред тога, значајан резултат ове докторске дисертације је и предлог решења проблема превођења српског аориста емотивне реакције, при чему кандидаткиња показује да је његов најчешћи еквивалент у француском језику сложени перфекат, којим се указује повезаност са моментом говора и реакцијом говорника. На крају, Марија Симовић успева да реши још један значајни традуктолошки проблем, односно на примерима показује на које се све начине аорист унутрашње фокализације може превести на српски језик, што ће свакако додатно олакшати процес превођења како књижевних текстова, али ће послужити и у настави француског као страног језика, па и шире.

7. Примењивост резултата у теорији и пракси

Ово истраживање представља оригиналан допринос подједнако и теоријској и примењеној лингвистичкој науци. На теоријском плану, кандидаткиња у методологију истраживања уводи паралелно Теорију оптималитета и Рајхенбахову темпоралну шему, као и Госленову норајхенбаховску теорију, које примењује у поступку контрастивне анализе два језика, припадника исте језичке породице (индоевропска), али различитих језичких група (романска/словенска). Она нуди једно ново, комплексније сагледавање

вредности француских и српских прошлих глаголских времена, са тежиштем на аористу, као и српског потенцијала за изражавање хабитуалности. На плану примењене лингвистике, резултати до којих је кандидаткиња дошла врло су драгоцени за традуктологију и сам поступак превођења, а примењиви су и у настави француског као страног језика.

8. Начин презентовања резултата рада научној јавности

Научни резултати докторске дисертације *Аорист у француском и његови значењски еквиваленти у српском језику* кандидаткиње Марије Ђ. Симовић се могу представити научној јавности на различите начине: за ужу академску заједницу: излагањем на научним конференцијама и стручним скуповима, као и објављивањем радова у одговарајућим часописима, за наставнике француског језика: приликом извођења часова превођења са српског језика на француски и обратно и за организовање представа и манифестација (Светски дан језика 26. септембар, Дан планете Земље 22. април), при чему српски аористи емотивне реакције и њихови преводи на француском могу бити неисцрпна инспирација.

9. Закључак и препорука

Прегледавши приложени рукопис докторске дисертације Марије Симовић *Аорист у француском и његови значењски еквиваленти у српском језику*, урађену под менторством редовног професора др Тијане Ашић, нисмо уочили било какве недостатке који би утицали на општи резултат истраживања и оригиналности овог научноистраживачког рада. Сматрамо да је ова докторска дисертација искључиво резултат оригиналног и самосталног рада кандидаткиње, која је показала одлично познавање како традиционалних, тако и савремених теорија о глаголским временима у оба језика, при чему је у својим истраживањима допрела до нових тумачења семантичких и прагматичких особености не само аориста који је био централни предмет њеног интересовања, већ и других глаголских облика. О појединим терминолошким решењима (нпр. перфективни перфекат, кондиционал перфекта, вербална времена), тумачењима вредности појединих глаголских облика у оба језика у неколиким примерима (нпр. стр. 68, *Marco n'acheta pas =*

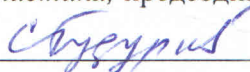
Marco oublia d'acheter / M. n'eut pas d'argent? или стр. 109, пример 345), исписа реченица (нпр. стр. 51, пример 211), кандидаткиња ће имати прилике да говори на одбрани.

На основу укупне оцене дисертације, као и свега претходно наведеног, предлагемо Наставно-научном већу одсека за Филологију Филолошко-уметничког факултета и Већу за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу да прихвате докторску дисертацију Марије Симовић под насловом *Аорист у француском и његови значењски еквиваленти у српском језику* и да кандидаткињи одобре јавну одбрану.

У Крагујевцу, 17. фебруара 2021.

Чланови Комисије:

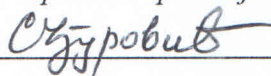
др Снежана Гудурић, редовни професор, Филозофски факултет, Универзитет у Новом Саду, ужа научна област *Романистика*, председник Комисије

др Људмила Поповић, редовни професор, Филолошки факултет, Универзитет у Београду, ужа научна област *Украјински језик и књижевност*, члан Комисије

др Сања Ђуровић, редовни професор, Филолошко-уметнички факултет, Универзитет у Крагујевцу, ужа научна област *Савремени српски језик*, члан Комисије

УНИВЕРЗИТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ

ФИЛОЛОШКО-УМЕТНИЧКИ ФАКУЛТЕТ

ФИЛОЛОШКО УМЕТНИЧКИ
ФАКУЛТЕТ

Година: 25.12.2020

Организација	Број	Датум	Страна
01	3814		

ОЦЕНА МЕНТОРА О ИЗВЕШТАЈУ О ПРОВЕРИ ОРИГИНАЛНОСТИ ДОКТОРСКЕ
ДИСЕРТАЦИЈЕ

НАЗИВ ДИСЕРТАЦИЈЕ	Аорист у француском и његови значењски еквиваленти у српском језику	
Кандидат	Марија Симовић	
Ментор	Тијана Ашић	
Датум пријема потпуног извештаја о провери оригиналности докторске дисертације, односно докторског уметничког пројекта	21.12.2020.	

1. Као ментор предложене дисертације изјављујем да је горе наведена докторска дисертација оригинално дело тј. да представља резултат рада докторанда Марије Ђ. Симовић.
2. Као ментор предложене дисертације изјављујем да су у горе наведеној докторској дисертацији поштована академска правила цитирања и навођења извора.
3. Софтвером за проверу оригиналности је утврђено да у дисертацији постоји 2% текста који је сличан већ објављиваном материјалу. 1% (извор 1) поклапања се односи на опште термине и библиографске податаке о коришћеној литератури и 1% (извор 2) поклапања се односи углавном на библиографске податаке о коришћеној литератури и цитиране изразе, док извори 3 и 4 показују <1% поклапања и односе се на библиографске податке о литератури и примере који су цитирани и јасно наведени у докторату. Као ментор предложене дисертације изјављујем да се може констатовати да аутоматизованом претрагом **НИЈЕ УТВРЂЕНО ПОСТОЈАЊЕ ПЛАГИЈАРИЗМА.**

Извештај указује на оригиналност докторске дисертације, те се прописани поступак припреме за одбрану може наставити (позитивна оцена).

Датум

25.12.2020.

ПОТПИС МЕНТОРА